

YÂD-I CEMİL ŞERGİSİ ALBÜMÜ

2024

Sezai
Karakoç

سزائی قره قوچ

سزانی قریب

Sezai
Karakoç

*Bu, yok sayılması mümkün olmayan bir sorudur:
En güçlü sofra devrilir bir rüzgarla
En ömürlü çiçek geçer sonbaharla
Ve ölüm hep asılı keskin kılıç başuçlarında
Ve kapanır açılır ulu bir perde her yüzyılda.*

ZINNUR BÜYÜKGÖZ
Y. Şehir ve Bölge Plancısı
Belediye Başkanı

Değerli hemşehrim;

Türk edebiyatının, düşün ve yazın dünyasının en müstesna şahsiyetlerinden olan Sezai Karakoç'u anlamak ve geleceğimizin teminatı olan evlatlarımıza aktarmak amacıyla hazırlanan bu güzel eseri sizlere ulaştırmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Sanat ve düşünce dünyasının merkezinde 'diriliş' kavramı yer alan Sezai Karakoç'a göre diriliş; düşünce ve pratikte topyekun bir uyanışı, yenilenmeyi hedefler.

"Kaderin üstünde de kader vardır" diyerek insanlığın içine düştüğü kötü durumdan çıkabileceğinin müjdesini veren Sezai Karakoç, "Sırların sırrına ermek için sende anahtar vardır./ Senden ümit kesmem kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır" dizeleriyle de bizlere ümidi de her daim salık verir.

Gönlünü ve sevgisini yoluna koyduğu ümmetini her zaman sırat-ı müstakim çizgisine taşımak için çabalayan mütefekkir Sezai Karakoç'un; mana yüklü mısralarından oluşan Yad-ı Cemil Sergisinde yer alan güzide eserler seçkisini sizler için bu kitapçıkta topladık.

Her güzide eserinde, aklın üstünde bir aklın dostluğundan yararlanan üstad Sezai Karakoç'un mısralarını birer görsel sanat şöleni haline getiren kıymetli hocalarımızı canı gönülden kutlarım.

Üstad Sezai Karakoç'u yakından tanıma, anlama ve gelecek kuşaklara aktarmasına yardımcı olacağına inandığımız bu eserin hazırlanmasında emeği geçen herkese teşekkürlerimi sunar; saygı ve sevgiyle selamlarım.

Allah'a emanet olun.

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH'IN ADIYLA

Kâinatı hikmet ve dakik san`atıyla yaratan Rabbi Rahim ve Kerim`imize sonsuz hamdüsenâ eder; ümmetine güzeli tavsiye eden latif Efendimiz Mumammed Mustafa`ya (a.s.m), temiz ve yüce âline ve ashabına salât ve selâm ederiz.

Sezai Karakoç, cumhuriyet dönemi Türk şiirinin en önemli siması; Diriliş düşüncesi ve getirdiği yeni medeniyet fikri ile yakın dönem düşünce hayatımızın en önemli mihrerlerinden biri olmuştur. Diriliş düşüncesi ile insanlığın ve İslam`ın ortaya koyduğu medeniyet destanını tüm dinamikleri ile ele alarak geçmişten aldığı ışığı geleceğe taşıyan şair bizlere güzel bir ülküyü armağan etmiştir. Sezai Karakoç; Yunus Emre`nin, Hacı Bektaş Veli`nin, Hacı Bayram Veli`nin, Mevlânâ`nın yüzyılımızdaki izdüşümüdür. Hikmet burcunda bir şair, insan-ı kâmil burcunda bir mütefekkindir. Şair, düşünür, edebiyatımızın büyük ustası Sezai Karakoç; dilimizde, gönlümüzde yer edinen mısralarının ve fikirlerinin yanı sıra kişiliği, şahsiyeti ve pratik hayatı ile de adeta nadir ve nadide olduğunu göstermiştir.

16 Kasım 2021 tarihinde aramızdan ayrılan Sezai Karakoç`u vefatının 3. yıl dönümünde anmak, anlamak ve genç nesillere tanıtmak istedik. Ömrünü ümmetin dirilişine adayan sözün ustası, Diriliş eri, Doğu`nun Yedinci Oğlu, şair Sezai Karakoç`un

mısralarından oluşan Yad-ı Cemil Sergisini kisse-i tab`a büründürmenin kıvancını yaşıyoruz.

Başta, gerçekleştirdiğimiz diğer çalışmalarda olduğu gibi bu çalışmamızda da bizden kıymetli desteklerini esirgemeyen Gebze Belediye Başkanı Sayın Zinnur Büyükgöz Beyefendi`ye teşekkürlerimizi sunarız.

Bu çalışmamıza küçük bir ricamız üzere herhangi bir beklenti içerisinde olmadan eserleri ve emekleriyle bizlere gönülden destek olan Leyla OKATAN Hanım`a, Şüheda SÜNGÜ Hanım`a, Mahmut ŞAHİN Bey`e, Osman KORAN Bey`e, Ahmet Polat ÇAKMAK Bey`e, Yakup Kaan GEBEŞ Bey`e, Ergün AKDEMİR Bey`e ve Muhterem Hocamız Samet AKÇAY Bey`e teşekkürü ciddi bir borç biliriz.

İsm-i Cemil, ism-i Sâni` ve ism-i Musavvir`in dakik tecellilerine mazhar olmalarını Sâni`-i Hakimden niyaz ederiz.

Cenâb-ı Hak`tan, çalışmalarımızda bize kolaylıklar vermesini ve nice böyle güzel ve bereketli çalışmalarda bizi istihdam etmesini dua ve temenni ederiz.

ʘAyşegül TURAN
Okul Müdürü

SEZAI KARAKOÇ

(1933- 2021)

Yazar Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde 2 Ocak 1933 tarihinde dünyaya gözlerini açmıştır.

Çocukluk dönemlerini babasının işi nedeniyle Ergani ve çevresinde geçirmiştir. Anadolulu bir aileye mensup olduğunu "Anadolu'luyum, Güney Doğu Anadolu'danım. Ailemiz, halkımızın içinde diğer aileler gibi bir aile." şeklinde ifade etmiştir.

Karakoç, eğitim hayatına Diyarbakır'ın Ergani ilçesinde başlamıştır. Maraş ortaokulunu parasız yatılı bitirdikten sonra Gaziantep Lisesi'ni yine parasız yatılı olarak başarıyla tamamlamıştır. Felsefe okumak isterken babası, ilahiyat okuması yönünde ısrarcı olmuştur. Fakat kendi imkanlarıyla okuyamayacağını anlayan Karakoç, üniversiteye parasız yatılı bölümü bulunan Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinde başlamıştır.1955 yılında Maliye bölümünden mezun olup öğrenimini tamamlamıştır. Daha sonraları devlet bünyesinde çeşitli görevlerde bulunmuştur.1973 tarihinde 40 yaşındayken, bir daha dönmemek suretiyle memuriyetten ayrılmıştır.

Çocukluk yıllarını zamanın en önemli iletişim aracı olan radyodan İkinci Dünya Savaşı haberlerini dinleyerek geçirmiştir. Savaşın getirdiği sıkıntılı yıllar ülkede iç karartıcı olayların yaşandığı insanların kıtlık, yoksulluk ve açlıkla baş etmek zorunda olduğu bir dönem

olmuştur. Bu yıllarda ailesinin kayıplarına küçük abisinin ölümünün de eklenmesi üzerine Karakoç, sürekli bir özlem ve hüznün tabiat haline geldiği bir yaşam sürecektir. Böylesi zorlu bir zamanda çocuk-

luk ve gençlik sürmüş olan Karakoç'un lekelenmemiş safiyane duyguları daha sonraları bir aksiyona gebe olup cemiyeti için diriliş muştusuna dönüşecektir.

Ufkunda derin açılımlara neden olacak Büyük Doğu dergisiyle ortaokul yıllarında tanışmış ve sürekli okuru haline gelmiştir. Mehmet Leventoğlu imzasıyla dergiye şiir göndermiş ve

yüzlerce kişi arasından şiiri seçilip yayımlanmıştır. 1950 yıllarında ise Necip Fazıl tanışıp bir ömür ayrılmamıştır. Necip Fazıl'a karşı derin bir saygı beslemiş ve düşüncelerini büyük oranda benimseyip savunmuştur. Onlar bu yolda hem iki dost hem de iki ülküdaş olacaktır. Karakoç'un fikir hayatına Necip Fazıl gibi Doğu ve Batı'dan yön verip besleyen birçok düşünür olmuştur. İmam Rabbani, Said Nursi, Muhyiddin Arabi, Mevlâna, Yunus Emre gibi tasavvuf erenlerinin yanında Mehmet Akif Ersoy ve Yahya Kemal gibi düşünürler yazarın düşünce dünyasında derin izler bırakmıştır.

Büyük Doğu başta olmak üzere Milli Gazete, Yeni İstanbul, Sabah, Hisar, Akpınar, Dernek, Düşünen Adam gibi gazete ve dergilerde deneme, şiir ve fikir yazıları yayımlamıştır.

Sezai Karakoç, inanç ve değerleri güçlü bir mütefekkir olup İslâm diniyle bütünleşmiş bir ömür yaşamıştır. 88 yaşında 16 Kasım 2021'de dünya sürgünü sona ermiştir.

Ruhu şâd, mekânı âli olsun...

Kervan

Mecnun bu olgunluk yıllarında
Koştı kervandan kervana
Hizmet ederek insanlara
Erdi teselli pınarına
Zamanı hatıraya karşı kullandı
Aşka karşı hakikatle donandı
Şefkat merhamet ve hakikat
Aşka karşı aşkla birlik silah ve at
Ve Tanrı'nın saltanatı tek saltanat
Bu görüşle karşıp insanlara
Buldu çoklukta tek bir manzara
Her işin sonu başı Tanrı
Alın yazımızın heykeltraşı Tanrı
Tek var olan O...gerisi gölgeler

Sabah uyanıp karşılamak yeniyi
Ufuklara bakıp beklemek yeniyi
Kudüs'ü gördü Şam'a vardı
Biri güneşin parça oluşu
Biri aydan düşmüş bir mezardı
Biri selvi biri çınardı
Biri ayna biri duvardı
Kervanları şehirlere şehirleri kervanlara
Çevirerek içinde sürüp gitti bu macera
Eşyada alevlenip alevlenip sönüş
Dolaşıp dolaşıp Tanrı'ya dönüş

Tenha kaldığın çadırlarda
Kalbine inerti bal rengi bir levha
Yeni bir yazı çözmeğe uğraşırdı
İnsanlara kapalı harflerdi savaştığı

Bir gün Leyla'nın evlendiğini duydu
İçinde bir ses dedi: ne acı düşün bu
Başkaldırdı bu sese: hayır hayır dedi Kendine,
Şeytana karşı haykır dedi
Lekeleri gitti lekelenmez ismin
Öyleyse alkış tut öyleyse Mecnun sevin
Geceler, yıldızlar, yakın yıldızlar
Toplanın Leyla'nın oraya yıldızlar
Saçın saçına çiçekler yıldızlar

Benden bir şimşek çizin havaya
Bir dokunur dokunmaz gibi bir esiş gibi
İyilik dileklerimi bırakın yıldızlar
Böyle düşünüp sevinme ve üzülme arasında
Günlerce düğünün akında kabusun karasında
Zorladı ölümle hayatın sınırlarını
Bir uçtan bir uca var ve yok olmanın sınırlarını

Annenin ölümü babanın ölümü
En kara haberler düğümü
Geldi gitti yıktı Mecnun'u
Aylarca bilinmezle pençeletti O'nu
Bir kez bir kez daha vurdu yere
Tunçlaştı çelikleşti Kays işte böylece

Ve alıştı bütün bu olanlara
Yaz kış durgunluk ve fırtına
Aynı varoluşun dönüşümleri
Gün değişiminin aynadaki izdüşümleri
Gibi bir etkiye dönüştü O'nda
Böyle bir yoruma kavuştu sonda
O ve Leyla aynı kadere susamaktalar
Birlikte de olsalar ayrı da olsalar
Aynı günün biri gecesi biri gündüzü
Aynı alın yazısının cevheri ve yüzü
Sevgi gözde değil gönüldedir
Vücut değil ruhtur aşka kadir
Hersey havada bir toz gibi döner durur da
Yok olur sonunda Tanrı'nın varlığında
Yaşamak Tanrı uğruna Tanrı içindir
Geri ne varsa tahttan indir
Ruh hürdür Tanrı sevgisiyle
Bağlı değil zaman ve yer ilgisiyle
Artık buluşmuşlardır Tanrı katında
Bir yersizlik ve zamansızlık saltanatında
Bir şey değişmez gelse de gelmesede Leyla
Farketmez gitse de gitmesede Mecnun O'na.

(Kervan Şiiri, Leyla ile Mecnun 3. Bölüm)

تک و اولاد
کریسی کو لاله

Tek var olan O...
gerisi gölgeler...

Ey Sevgili

Sürgün Ülkeden Başkentler Başkentine

Ey sevgili

Senin kalbinden sürgün oldum ilkin

Bütün sürgünlüklerim bir bakıma bu sürgünün bir süreği

Bütün törenlerin şölenlerin ayınların yortuların dışında

Sana geldim ayaklarına kapanmaya geldim

Af dilemeye geldim affa lâyık olmasam da

Uzatma dünya sürgünümü benim

Güneşi bahardan koparıp

Aşkın bu en onulmazından koparıp

Bir toz bulutu gibi

Savuran yüreğime

Ah uzatma dünya sürgünümü benim

Nice yorulduğum ayakkabılarımdan değil

Ayaklarımdan belli

Lâmbalar eğri

Aynalar akrep meleği

Zaman çarpılmış atın son hayali

Ev miras değil, mirasın hayaleti

Ey gönlümün doğurduğu

Büyüttüğü, emzirdiği

Kuş tüyünden

Ve kuş sütünden

Geceler ve gündüzlerde

İnsanlığa anıt gibi yükselttiği

Sevgili,

En sevgili,

Ey sevgili!

Uzatma dünya sürgünümü benim...

Bütün şiirlerde söylediğim sensin

Suna dedimse sen, Leylâ dedimse sensin

Seni saklamak için görüntülerinden faydalandım

Salome'nin Belkıs'ın

Boşunaydı saklamaya çalışmam, öylesine aşıkârsın bellisin.

Kuşlar uçar senin gönlünü taklit için

Ellerinden devşirir bahar çiçeklerini

Deniz gözlerinden alır sonsuzluğun haberini

Ey gönüllerin en yumuşağı, en derini

Sevgili,

En sevgili,

Ey sevgili!

Uzatma dünya sürgünümü benim...

Yıllar geçti, saban ölümsüz iz bıraktı toprakta

Yıldızlara uzanıp hep seni sordum gece yarılarında

Çatı katlarında, bodrum katlarında

Gölgendi gecemi aydınlatan eşsiz lâmba

Hep Kanlıca'da, Emirgân'da

Kandilli'nin kurşuni şafaklarında

Seninle söyleşip durdum bir ömrün baharında, yazında

Şimdi onun birdenbire gelen sonbaharında

Sana geldim, ayaklarına kapanmaya geldim

Af dilemeye geldim affa lâyık olmasam da

Ey çağdaş Kudüs

Ey sırrını gönlünde taşıyan Mısır

Ey ipeklere yumuşaklık başışlayan merhametin kalbi

Sevgili,

En sevgili,

Ey sevgili!

Uzatma dünya sürgünümü benim..

Dağların yıkılışını gördüm bir Venüs bardağında

Köle gibi satıldım pazarlar pazarında

Güneşin sarardığını gördüm Kostantin duvarında
Senin hayallerinle yandım düşlerin civarında
Gölgendi yansıyıp duran bengisu pınarında
Ölüm düşüncesinin beni sardığı şu anda
Verilmemiş hesapların korkusuyla
Sana geldim, ayaklarına kapanmaya geldim
Af dilemeye geldim affa lâyık olmasam da
Sevgili,
En sevgili,
Ey sevgili!
Uzatma dünya sürgünümü benim...

Ülkedeki kuşlardan ne haber vardır
Mezarlardan bile yükselen bir bahar vardır
Aşk celladından ne çıkar madem ki yâr vardır
Yoktan da vardan da ötede bir Var vardır
Hep suç bende değil, beni yakıp yıkan bir nazar vardır
O şarkıya özenip söylenecek mısralar vardır
Sakin kader deme, kaderin üstünde bir kader vardır
Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır
Gün batsa ne olur, geceyi onaran bir mimar vardır
Yanmışsam, külümünden yapılan bir hisar vardır
Yenilgi yenilgi büyüyen bir zafer vardır
Sırların sırrına ermek için sende anahtar vardır
Göğsünde sürgünümü geri çağıran bir damar vardır
Senden umut kesmem, kalbinde merhamet adlı bir çınar vardır.
Sevgili,
En sevgili,
Ey sevgili!
Uzatma dünya sürgünümü benim...

(Zamana Adanmış Sözler IV)

Sevgili,
En sevgili, Ey sevgili

Alinyazısı Saati

Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir

Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri

Altında bir krater saklayan şehir

Kalbime bir ağırlık gibi çöküyor şimdi

Ne diyor ne diyor Kudüs bana şimdi

Hani Şam'dan bir şamdan getirecektin

Dikecektin Süleyman Peygamber'in kabrine

Ruhları aydınlatan bir lâmba

İfriti döndürecek insana:

Söndürecek canavarın gözlerini

İfriti döndürecek insana

Ve Kudüs'ü terkettiğin o ikinci

Birinci Cihan Harbi günü vakti

Kan sızdırıyor kaburga kemikleri

Karlı dağlardan indirdiğin atların

Bir evde perdeyi indiriyor bir kadın

Mahşerin perdesini kıyametin perdesini

Ağlıyor yere inen saçları

Göğü yurtan kefen beyazı elleri

Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir

Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri

Yeşile dönmüş türbelerin demiri

Zamanın rüzgâr gibi esen zehriyle

Ve yaturlar patır patır kaçıyor geceleri

Boşaltıyorlar işgal edilmiş bir şehri boşaltır gibi

Kaçıyorlar Lût şehrinde kaçır gibi

Tuz heykele dönüşmemek için Tanrı gazabıyla

Susmuş minareler azabıyla

Yıkılmış cami kubbelerinin ıstırapıyla

Ve şehit kemiklerinin bakışı bir başka bakış

Artık burada taş bile durmak istemez

Ve ay'ı görmek istemez zeytin ağaçları

Eğilerek selâmlamazlar hilâli hurmalar

Artık ne Zekeriya ve ne İsa var

Sararmış bir tomar mı mucizeler

Ölülerin dirilişi şifa veren kelimeler

Ve ne de Miraçtan bir iz

Yerden yükselen kaya

Ve Kudüs şehri gökte yapıp
yere indirilen şehir ...

Çocukluğumuz

Annemin bana öğrettiği ilk kelime
Allah, şahdamarından yakın bana benim içimde

Annem bana gülü şöyle öğretti
Gül, O'nun, O sonsuz iyilik güneşinin teriydi

Annem gizli gizli ağlardı dilinde Yunus
Ağaçlar ağlardı, gök koyulaşırdı, güneş ve ay mahpus

Babamın uzun kış geceleri hazırladığı cenklerde
Binmiş gelirdi Ali bir karata

Ali ve at, gelip kurtarırdı bizi darağacından
Asya'da, Afrika'da, geçmişte gelecekte

Biz o atın tozuna kapanır ağlardık
Güneş kaçardı, ay düşerdi, yıldızlar büyürdü

Çocuklarla oynarken paylaşamazdık Ali rolünü
Ali güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar kahraman

Ali olmaktan bir sedef her çocukta

Babam lâmbanın ışığında okurdu
Kaleler kuşatırdık, bir mümin ölse ağlardık
Fetihlerde bayram yapardık
İslâm bir sevinçti kaplardı içimizi

Peygamber'in günümüzde küçük sahabileri biz çocuklardık
Bedir'i, Hayber'i, Mekke'yi özlerdik, sabaha kadar
uyumazdık

Mekke'nin derin kuyulardan iniltisi gelirdi

Kediler mangalın altında uyurdu
Biz küllenmiş ekmekler yerdik razı
İnanmış adamların övüncüyle
Sabırla beklerdik geceleri

Şimdi hiç birinden eser yok
Gitti o geceler o cenk kitapları
Dağıldı kalelerin önündeki askerler
Çocukluk güzün dökülen yapraklar gibi

İslam bir sevinçti
kaplardı içimizi

İslam bir sevinçti
kaplardı içimizi

“Onlar sanıyorlar ki, biz sussak mesele kalmayacak. Halbuki, biz sussak, tarih susmayacak. Tarih sussa, hakikat susmayacak. Onlar sanıyorlar ki, bizden kurtulsalar mesele kalmayacak. Halbuki bizden kurtulsalar vicdan azabından kurtulamayacaklar; vicdan azabından kurtulsalar, tarihin azabından kurtulamayacaklar. Tarihin azabından kurtulsalar, Tanrı'nın gazabından kurtulamayacaklar.”

Karakoç'un "Çağ ve İlham I" kitabının "Hakikat ve Serap" başlıklı bölümünden alınmıştır.

بر صوسه ق تاريخ صوسما ياجق
تاريخ صوسه حقيقت صوسما ياجق

Biz sussak, tarih susmayacak
tarih sussa, hakikat susmayacak

Kara Yılan

Güneşin yeni doğduğunu sana haber veriyorum
Yağmurun hafifliğini toprağın ağırlığını
Ve bütün varlığımla kara yılan seni çağırıyorum
Seni çağırıyorum parmaklarımdan süt içmeğe
Pamuğun ağırlığını yapan dağın hafifliğini
Sana haber veriyorum yeni doğduğunu güneşin

Ben güneyli çocuk arkadaşım ben güneyli çocuk
Günahlarım kadar ömrüm vardır
Ağarmayan saçımı güneşe tutuyorum
Saçlarımı acının elinde unutuyorum
Pamaklarımdan süt içmeğe çağırıyorum seni
Ben güneyli çocuk arkadaşım ben güneyli çocuk

Ben çiçek gibi taşıyorum göğsümde aşkı
Ben aşkı göğsümde kurşun gibi taşıyorum
Gelmiş dayanmışım demir kapısına sevdanın
Ben yaşamıyor gibi yaşamıyor gibi yaşıyorum
Ben aşkı göğsümde kurşun gibi taşıyorum

Seni süt içmeğe çağırıyorum parmaklarımdan
Kara yılan kara yılan kara yılan kara yılan.

شعبووم
کھن کھن
قورسون
عسقمی کو کسمده
بن

Ben aşkı göğsümdе
kursun gibi taşıyanım

Samanyolunda Ziyafet

“Ve oruç tutmak, insan yüreğini canlı, cıvılcıvılcı sesli kuşlarla doldurmak değil midir? O kuşlar ki, âdeta gökyüzüyle beslenir ve gökyüzünü örtünürler.” (Sayfa. 7)

“Ne mutlu meşalesi Kur’an olan bir ümmete!” (Sayfa. 59)

“Ey insan! Allah’a dön. Sana senden daha yakın olan, öncesiz, sonrasız, ölümsüz, sonsuz, doğumsuz, diri, gören, işiten Allah’a dön” (Sayfa 99)

“Oruç, ruhun, madde üzerindeki zaferini ilan için verdiği bir savaşın adıdır.” (Sayfa 123)

Samanyolunda Ziyafet, Karakoç’un muhtelif dergi ve gazetelerde oruçla ilgili yazılarından oluşan kitabıdır.

Samanyolunda
ziyafet

Hızırla Kırk Saat'ten

*Ey yeşil sarıklı ulu hocalar bunu bana öğretmediniz
Bu kesik dansa karşı bana bir şey öğretmediniz
Kadının üstün olduğu ama mutlu olmadığı
Günlere geldim bunu bana öğretmediniz
Hükümdarın hükümdarlığı için halka yalvardığı
Ama yine de eşsiz zulümler işlediği vakitlere erdim
Bunu bana söylemediniz
İnsanlar havada uçtu ama yerde öldüler
Bunu bana öğretmediniz
Kardeşim İbrahim bana mermer putları
Nasıl devireceğimi öğretmişti
Ben de gün geçmez ki birini patlatmayayım
Ama siz kaçıttakileri ve kelimelerdekini ve sözlerdekini
nasıl sileceğimi öğretmediniz*

*Bir kentten daha geçtim
Buğdayları yakıyorlardı
Yedikleri pirinçti
Birbirlerine açılan borular gibi üfürüyorlardı
Sonra birbirlerinden borular gibi çıkıyorlardı
Pirinçler gibi çoğalıyorlardı
Atlarını yalnız atlarını cana yakın buldum
Öpüp çıkıp gittim yeyelerini.*

ای بشیر صاریقلی اولو خواجه لر
بوئی بجا اولرتمدینیز

*Ey yeşil sarıklı ulu hocalar,
bunu bana öğretmediniz*

*Sakin kader deme, kaderin üstünde bir kader vardır
Ne yapsalar boş göklerden gelen bir karar vardır
Gün batsa ne olur, geceyi onaran bir mimar vardır*

صاقین قدر دیمه
قدرک دستنده بر قدر واردر

*Sakin kader deme,
kaderin üstünde bir kader vardır.*

Bütün şüirlerde söylediğim sensin
Suna dedimse sen, Leylâ dedimse sensin
Seni saklamak için görüntülerinden faydalandım

Bütün şüirlerimde
söylediğim sensin

Ah, ben eşyanın açık gözlerinden ne kadar ürkerim!
Evet, eşyanın gözleri her zaman açıktır. O kendi alımına ve çalımına kapılmış bin bir bahar çiçekleri bile bir yandan bizi gözliyorlardır boyuna. bitkiler, ağaçlar, kuşlar, hayvanlar hatta akan su ve sıcaktan çatlayan kayalar bile amansız birer şâhittir insan için. Habil’le Kabil’in kavgasında ölümün gömülmek suretiyle saklanacağını, suçun gizlenmesi gerektiğini öğretmeye kalkışan karga, gerçekte tam bir gözcülük yaptığını ve bu gözcülüğünü bir kanıtla tespit etmek niyetini taşıdığını göstermiş olmuyor mu? Öldürülen ilk insan mezarı, insanın ilk büyük suçuna olduğu kadar hayvanı bu suça iştirak eder görünüp gerçekte insan suçunu unutulmaz bir şekilde tespit etmek kurnazlığının da işareti olmuyor mu?

Karakoç’un “Kıyamet Aşısı” kitabının “Şahitlerimiz” başlıklı bölümünden alınmıştır

آه بن اشیاء آچق کوز لبرندن
نه قدر اور کرم

Ah, ben eşyanın açık
gözlerinden ne kadar ürkerim

Monna Rosa

Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.
Geyve'nin gülleri ve beyaz yatak.
Kanadı kırık kuş merhamet ister.
Ah senin yüzünden kana batacak.
Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.

Ulur aya karşı kirli çakallar,
Ürkek ürkek bakar tavşanlar dağa.
Mona Rosa bugün bende bir hal var.
Yağmur iğri iğri düşer toprağa,
Ulur aya karşı kirli çakallar.

Açma pencereni perdeleri çek,
Mona Rosa seni görmemeliyim.
Bir bakışın ölmem için yetecek.
Anla Mona Rosa ben öteliyim.
Açma pencereni perdeleri çek.

Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi,
Bende çıkar güneş aydınlığına.
Bir nişan yüzüğü bir kapı sesi.
Seni hatırlatır her zaman bana.
Zeytin ağaçları, söğüt gölgesi.

Zambaklar en ıssız yerlerde açar
Ve vardır her vahşi çiçekte gurur.
Bir mumun ardında bekleyen rüzgâr,
Işıksız ruhumu sallar da durur.
Zambaklar en ıssız yerlerde açar.

Ellerin, ellerin ve parmakların
Bir nar çiçeğini eziyor gibi.
Ellerinden belli olur bir kadın,
Denizin dibinde geziyor gibi.
Ellerin, ellerin ve parmakların.

Zaman ne de çabuk geçiyor Mona.
Saat onikidir söndü lambalar
Uyu da turnalar girsin rüyana,
Bakma tuhaf tuhaf göğe bu kadar.
Zaman ne de çabuk geçiyor Mona.

Akşamları gelir incir kuşları,
Konarlar bahçemin incirlerine.
Kiminin rengi ak kiminin sarı.
Ah beni vursalar bir kuş yerine.
Akşamları gelir incir kuşları.

Ki ben Mona Rosa bulurum seni
İncir kuşlarının bakışlarında.
Hayatla doldurur bu boş yelkeni.
O masum bakışların su kenarında.
Ki ben Mona Rosa bulurum seni.

Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa.
Henüz dinlemedin benden türküler.
Benim aşkım uymaz öyle her saza.
En güzel şarkıyı bir kurşun söyler.
Kırgın kırgın bakma yüzüme Rosa.

Artık inan bana muhacir kızı,
Dinle ve kabul et itirafımı.
Bir soğuk, bir mavi, bir garip sızı
Alev alev sardı her tarafımı.
Artık inan bana muhacir kızı.

Yağmurlardan sonra büyümüş başak,
Meyvalar sabırla olgunlaşmış.
Bir gün gözlerimin ta içine bak
Anlarsın ölümler için yaşarmış.
Yağmurlardan sonra büyümüş başak.

Altın bilezikler o kokulu ten
Cevap versin bu kuş tüyüne.
Bir tüy ki can verir gülümsesen,
Bir tüy ki kapalı geceye güne.
Altın bilezikler o kokulu ten.

Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.
Geyve'nin gülleri ve beyaz yatak.
Kanadı kırık kuş merhamet ister.
Ah senin yüzünden kana batacak.
Mona Rosa. Siyah güller, ak güller.

زینقدر اکیصیرده اچار

*Zambaklar
en ıssız yerde açar*

Yoktur Gölgesi Türkiye'de

Sabahları gün doğmadan uyanır

Dilini yutacak olur içi kanlanır

Gün boyu çalışır aydınlanır

Kederini anlarsanız size ne mutlu

Acır fakir çalışan kadınlara

Titrer bir gönül kıracak diye hanım dizi

İncedir billurdandır yoktur gölgesi Türkiye'de

Bir meçhul Meryem mermerden değil ama kutlu

Gözlerine baksanız erirsiniz kar gibi

Elinizi sallasanız rüzgarından sallanır

Bir geyik olur sizi arar melul ve bakır

Görür gibi uyur konuşur gibi susar güler ağlar gibi.

Görür gibi uyur konuşur gibi susar
güler ağlar gibi

Adak Işığı

Sıcak yaz göklerinde

Önde uzanan ovada

Birden bir ışık sağdan

Bir ışık soldan çıkar

Ve bunlar

Şimşek hızıyla birbirlerine ulaşırlar

Bunu halk adak için uğur sayar

Derler: Leyla ile Mecnun buluştular

Bu göz açıp kapama anında

Ne varsa dile muradında

Mutlak yerine gelir arzun

Yerde kavuşmayanlar gökte kavuşurlar

Ve bir uğurlu anda

Kavuşmak isteyenleri kavuştururlar

(Adak Işığı, Leyla ile Mecnun 3. Bölüm)

Yerde kavuşamayanlar
gökte kavuşurlar.

*“Müslüman,
islâmı öyle sağ ve diri,
canlı yaşa ki,
seni öldürmeye gelen
sende dirilsin.”*

Karakoç'un "İslâmın Dirilişi" kitabının "Müslümana Çağrı" başlıklı yazısından alınmıştır.

Seni öldürmeye gelen
sende hayat bulsun

*Seni yok sayacaklar sen daha çok var
olacaksın. Seni yadsıyacaklar, yeryüzüne
çektiğin silinmez izlerle sen kendi kendini
onayacaksın. Baktığın aynaları karartacaklar
ama bakmaktan asla vazgeçme. Bakmakta
ısrar et. Bu ısrarın, bu ısrarlı bakışınla
kararan aynalar aydınlanacak..*

Karakoç'un "Makamda" kitabının "Görev" başlıklı bölümünden alınmıştır.

Seni yok sayacaklar,
sen daha çok var olacaksın

*Ümitsizlik yok
gün gelir gülde açar,
bülbul de öter.*

Karakoç'un "Diriliş Muştusu" adlı kitabının "Barikat ve Işık" bölümünden alınmıştır.

امید منزلیت بوون گلده اچار

"Umitsizlik yok
gün gelir gül de açar."

Biz koşu bittikten sonra da koşan atlarız

*Siz hürsünüz; siz şartsız ve kayıtatsızsınız
Bir balığın, bir siyah, bir kara balığın
İncecik kılığı üzerine yemin edersiniz;
(K) harfi üzerine yemin edersiniz.
Raki ićen kadınların, çiçek yiyen kızların
İyilikleri, günahları ve çeyizleri üzerine yemin edersiniz.
İstakozların, kırmızı ve mavi istakozların
Bir mavzerlik peygamberlikleri üzerine,
Küçük ve büyük, acılı ve acısız
Yeminler yeminler yeminler edersiniz.
Siz siz üzere yeminler edersiniz.
Biz hayret eder, kuvvet eder, dudağımızı bükeriz;
Dudağımızı kör makaslarla dilim dilim ederiz
İki tane elimiz var deriz;
Bin tane elimiz olsaydı
Bini birbirinin aynı olurdu deriz.
999 elimiz kağıt gibi yansın,
Bir elimiz güneş gibi dursun..
Biz elbette dudak büker, hayret ederiz.
Biz inkar eder, inkarı severiz;
Bayram hediyenizi iade ederiz
Biz mahcup ve onurlu çocuklarız
Başımızı kaldırıp bir bakmayız
Siz rüyalarınızda yaşayıp durursunuz
Siz güvercinleri gözlerinden vurursunuz
Siz ekmeğin hamurunu, aşkın hamurunu samandan
yoğurursunuz
Siz rüyalarınızda yaşayıp durursunuz*

*Toprağı zindana koyduk biz
Üzerine yedi kilit vurduk biz
Kaç gelinin altında kaç yumurta kırdık biz
Varsın yarın takılsın benim çene kemiğim
Bir köpeğin ön dişlerine
Ve Fahriye'nin kürek kemiği tam ortasından kırılısın
Biz inkar eder, şah inkarlar severiz.
Kafamızı kaldırıp bir bakmayız

Ruhumuzun içinde kar yağar
Anamızdan doğduğumuz geceden beri
Heybemizi emektar makinelere yükleriz
Fikirlerimizi tiftil vinçlere
İri buğday tanelerinin trenleri yürüttüğünü bilmeyiz
Biz yangında koşuyu kaybeden atlarız
Biz kirlili ve temiz çamaşlıları
Aynı zaman aynı minval üzere katlarız
Biz koşu bittikten sonra da koşan atlarız
Siz kalbe hançer gibi giren
Siz kalpten ağaç gibi çıkan
Siz bize şahdamarımızdan yakın
Siz yüzükler içindeki kan
Siz inançların sedef kabuğunu
Ebabil kuşlarının gagaralarıyla kıran
Bununla beraber üzülmediğinizi biliyoruz
Gün gelecek toprağın altına uzanacağız
Her gece saat beş sularında sizi
Toplardamarlarımızın içinde bekleyeceğiz*

اگر ایشلر
دده قوشان
صوکرده
بزه سو بیتدن
بزه قوشان

Biz koşu bittikten
sonra da koşan atlarız

Alinyazısı Saati

*Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir
Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri
Altında bir krater saklayan şehir
Kalbime bir ağırlık gibi çöküyor şimdi
Ne diyor ne diyor Kudüs bana şimdi
Hani Şam'dan bir şamdan getirecektin
Dikecektin Süleyman Peygamber'in kabrine
Ruhları aydınlatan bir lâmba
İfriti döndürecek insana:
Söndürecek canavarın gözlerini
İfriti döndürecek insana*

*Ve Kudüs'ü terkettiğin o ikinci
Birinci Cihan Harbi günü vakti
Kan sızdırıyor kaburga kemikleri
Karlı dağlardan indirdiğin atların
Bir evde perdeyi indiriyor bir kadın
Mahşerin perdesini kıyametin perdesini
Ağlıyor yere inen saçları
Göğü yırtan kefen beyazı elleri*

*Ve Kudüs şehri. Gökte yapıp yere indirilen şehir
Tanrı şehri ve bütün insanlığın şehri
Yeşile dönmüş türbelerin demiri
Zamanın rüzgâr gibi esen zehriyle
Ve yatırlar patır patır kaçıyor geceleri
Boşaltıyorlar işgal edilmiş bir şehri boşaltır gibi
Kaçıyorlar Lût şehrinde kaçır gibi
Tuz heykele dönüşmemek için Tanrı gazabıyla
Susmuş minareler azabıyla
Yıkılmış cami kubbelerinin ıstırapıyla
Ve şehit kemiklerinin bakışı bir başka bakış
Artık burada taş bile durmak istemez
Ve ay'ı görmek istemez zeytin ağaçları
Eğilerek selâmlamazlar hilâli hurmalar
Artık ne Zekerîya ve ne İsa var
Sararmış bir tomar mı mucizeler
Ölülerin dirilişi şifa veren kelimeler
Ve ne de Miraçtan bir iz
Yerden yükselen kaya*

Ve Kudüs şehri gökte yapıp
yere indirilen şehir...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّهِمْ الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ

YÂD-I CEMİL
SERGİSİ ALBÜMÜ
2024

Sezai
Karakoç

سزائی قراکوچ

